

Y 2
416

V. 2^f. J.

(lat. 4, 57. 58.)

PROFECTOR ET SENATUS ACADEMIAE IENENSIS

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

INTER DICTVM

ADVERSVS

PROFANOS IN TEMPLIS SPATIATORES SACRORVM

SOLLEMNIVM TVRBATORES

CLAMATORES IN SVPER

ET

CANTORES MOLESTOS

P. P.

IN ACADEMIA IENENSI.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

INTER

PRORECTOR ET SENATVS ACADEMIAE IENENSIS.

DVm tranquillitate & otio, post tot tumultus ac bella, diuinitus nobis concessio, non habitatores tantum Germaniae, sed tecta & agri etiam laetari videntur; duo praesertim nobis negotia dari, atque iniungi, credemus: vnum scilicet, vt confirmationem non minus, quam perpetuitatem huius beneficii, a Deo potentissimo impetremus; alterum vero, vt rerum tranquillarum nos studiosos, neque indignos adeo pace, exhibeamus. Quemadmodum autem vtriusque officii partibus, ciuium nostrorum plerique; tam sacra nobiscum publica religiose colentes, quam remota a turbis atque vitiiis vita, Deum adhuc iratum placantes; non sine praecipua coetus sui ac ordinis laude, respondent: ita iidem otiosis quibusdam profanisque hominibus haud immerito nobiscum succensent: qui nec cultum diuinum ac templa reuerenter factis obire; nec tranquillitati publicae, inter medias pacis artes, studere; satis huic temperata conueniens, & praeclarum scilicet factum existimant. Quomodo enim in Dei aeterni domicilii, ea, qua decet, pietate versari, diuinisque mysteriis iustum pretium ponere, vel a Iudaeis quoque ac Turcis credentur; qui, terminata vix concione, & seruatoris sanctissimi dapibus, quas ipsi etiam coelites venerantur & colunt, in ara adhuc diuina administratis; in media templi area, tectis plerumque capitibus, atque gestibus indecoris, discurrunt, & tanquam in foro, sicut ambulacro publico, spatiantur? Imo longius nonnullorum procedit impietas: qui in locis templorum superioribus, vulgo podia vocant, sic auditores vicinos, suis deambulationibus, nugamentisque ac sermonibus turbant; vt neque a senatorum, stipem in templo colligentium, remoratione ac ludibrio aliquando abstineant. Nec praetermittendi hic veniunt, quos vel temeritas sua, vel asciuita, ad virorum, officia publica obeuntium, foeminarumque & aliorum in aedibus sacris subsellia, exclusis haud raro possessoribus, occupanda, sibi quoque adeo vindicanda, impellit. Quae vanitatis ac petulantiae genera, cum a Romanis quoque ac Graecis, licet a vera, & nostra religione abhorrentibus, summo opere, ac sollempniter improbata sint; & Lutheranorum adeo sacra, turpi & haud debili macula, apud hostes adspersant; aliter nos profecto non possumus, quam vt promulgata antehac interdicta ad Nostrorum denuo animos reuocemus; coercitionibusque deinceps haud leuibus, ac certissimis, vindicemus. Quod idem de illis quoque sancitis ac legibus, quas aduersus clamorosos, ac turbatores quietis publicae greges, tulimus, atque toties renouauimus, capi velimus. Ne enim dissoluti ac prauis eiusmodi iuuenes, intempestiuos & contumeliosos clamores aut cantus, sive in vrbis aut suburbii itineribus; sive ex suis conclauibus aut fenestris; sive in viis publicis, quae a pagis ad oppidum ducunt, die aut nocte, amplius tollant; sibi quoque & aliis, tam laudis honestae, quam quietis atque securitatis publicae fructum eripiant; vulnerumque ac homicidiorum occasiones infaustas praebeant; certum nobis constitutumque est, posthac grauius, pro indignitate delicti, in eos animaduertere, legumque & magistratus auctoritatem; quam eludere illi, & proculcare conantur; proscriptione ipsorum publica, sine mora vlcisci. Quodsi aliqui simul gladiis saxa verberauerint; vel ollas inter vociferandum deiecerint; vel nouis tumultationis generibus, de nocte praesertim excogitatis, ludum iocumque de hoc Senatus sancito facere sustinerint; in illos acerbiora adhuc decerni, ac relegationis adeo annos augeri, fas omnino ac aequum doperit. Quo tamen ipso id vnicuique cupimus, ac vehementer optamus: vt omnes, fidei nostrae ac disciplinae commissi, tam interdicto hoc nostro, quam honestatis sensu commoti; pia potius, & ad modestiam comparata officia expleant; nec malitiae in arthanaeo hoc poenas, sed virtutum ac doctrinarum praemia mereantur; neque vel clamatorum deinceps, vel turbatorum in templis, nomina apud nos audiantur! P. P. sub Acad. Sig.

Die VI. Martii, A. MDCCXVII.

INTER-

INTERDICTVM

ADVERSVS HOS

QVI TEMERARIA MILITVM PROVOCATIONE ET VEXATIONE SVAM ALIO-
RVMOVE INNOCENTIVM SIMVL SALVTEM IN DISCRIMEN ADDVCERE,
CLAMORIBVS ITEM ET GRASSATIONIBVS NOCTVRNIS AVT ALIA
QVACVNQVE RATIONE TRANQVILLITATEM ET SECVRI-
TATEM PVBLICAM LAEDERE SVSTINENT

P. P.

IN ACADEMIA IENENSI.

PRORECTOR ET SENATVS ACADEMIAE IENENSIS

S. D.

CIVIBVS.

AD grauisſimam publicamque iam ſaepeius exceſſit querimoniam, quod milites praefidarii ciues noſtros, ſi qui in eorum manus, noctu praefertim, incidant, immani ac intolerabili ſaevitia excipere, atque non niſi verberibus foedum in modum laceratos, immo cruentos haud raro, in cuſtodiani dare ſoleant. Cui malo, quoties non ſecus ac par eſt, mederi ſtudemus, & praefectos militares, vt graues manifeſtasque a ſuis poenas exigant, rogamus; in promptu ſemper eſt reſponſio: noſtros indignis plane modis inſultare militibus, in excubiis ſtantes prouocare, plateas obeuntes inclamare, probris omnibus & maledictis vexare & laceſſere: nunc ex conclauibus per feneftras, ſordes, ollas, lapides, & quidquid libuerit, inter ingentes & plusquam belluinos clamores, proiicere: nunc de nocte graſſari per plateas, gladiis ſaevire in lapides, faeces ardentis proiicere, bombardas diſplodere, vrbeſem totam incendiſſi periculo exponere, horumque itidem fremitu torum ſaepe coelum boare: deprehenſos deinde non ſolum a conuiciis verborumque non abſtinere iniuriis; ſed &, in cuſtodiam ire iuſſos, reſiſtere violentius, ſtrictis gladiis petere milites, conſerere manus; vt raro, ſine ſummo capitis periculo, duci queant. Sibi adeo imputare, ſuamque potius inculſare proteruiam & barbariam debere; ſi quid forte incommodi exinde ſentiant. Tametsi vero, paucos tam petulantem eſſe animo, ſperamus; ceterum a militibus in innocentes etiam ſubinde ſaeviri, ſatis conſtat. Tanto tamen magis indignum eſt, paucorum maleferitorum culpa, omnibus, vel certe pluribus, diſcrimen arceſſi. Et quum iam in eo ſimus, vt Sereniſſimum Dominum noſtrum, Patremque patriae impenſiſſimis denuo rogemus precibus, vt iſtam militum ferociam compeſcere, eosque, vt mitius deinceps & ſanctius habeant Academicos, iubere velit: & vero ſperare liceat, fore, vt iſa qua ſumma eſt in bonarum litterarum cultores clementia, precibus iſtis locum omnino faciat: modo ab hac quoque parte fiat, quod, ad conſeruandam incolumitatem & ſalutem publicam, per ſe eſt neceſſarium: ſummopere cauendum nobis eſt, ne opprobriis iſtis ſpes noſtra extenuetur, vel euaneſcat penitus. Ineptum enim, & valde indignum eſt, conſequi de iniuriis, a quibus ipſe temperare noliſ. Et iuſtiſſima naturalis aequitatis regula ſemper habita, vt

ab alio expectet, alteri quod feceris.

Equidem

U. 416. 2^u

ULB Halle 3
003 899 721

56.

1078
V3 17
21. 2

PROFANOS IN TEMPLIS SPATIATORES SACRORVM

VERGILII AENEIDAE LIBRVS SECVNDVS
D

INTER DICTVM

ADVERSVS

PROFANOS IN TEMPLIS SPATIATORES SACRORVM

COLLEMNIVM TVRBATORES

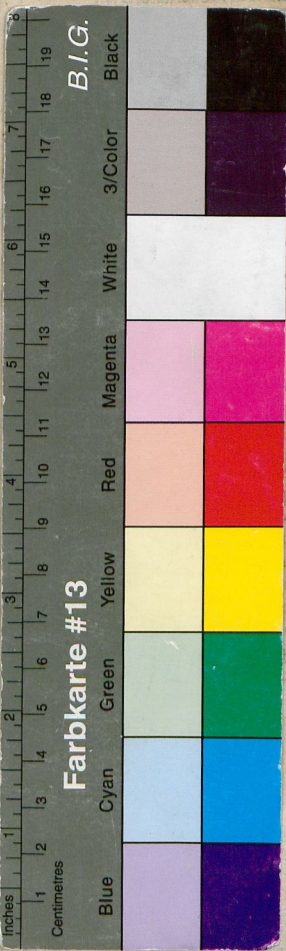
ATORES IN SVPER

ET

TORES MOLESTOS

P. P.

IN ACADEMIA IENENSI

TORES IN SVPER
ET
TORES MOLESTOS
P. P.
IN ACADEMIA IENENSI

